ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஶிகாய நம:

ஸ்ரீமந்நிகமாந்தமஹாதேஶிகன் அருளிய

அமிருதாசுவாதினி

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஶிகன்

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஶிகாய நம:

அமிருதாசுவாதினி

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்ற ச்சொன்ன பழமொழியுள் - ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேற ப்போமளவும் வாழ்வு

‡ மூலம் கிளை என⋆
ஒன்றிரண்டான மொழி இரண்டும்⋆
மேல் ஒன்றிலை என நின்ற⋆
அவ் வித்தகன் தன் உரையும்⋆⋆
காலம் கழிவதன் முன்னம்⋆
கருத்துறக் கண்டிடவே⋆
ஞாலம் புகழும்⋆
நம் தேசிகர் தாம் நம்மை வைத்தனரே ॥ **1** ॥

காரணமும் காவலனும் ஆகி⋆
என்றும் கமலை உடன் பிரியாத நாதனான⋆
நாரணனுக்கடியேன் நான் அடிமை பூண்ட⋆
நல் அடியார்க்கல்லால் மற்றொருவர்க்கல்லேன்⋆⋆
ஆரணங்கள் கொண்டகமும் புறமும் கண்டால்⋆
அறிவாகி அறிவதுமாய் அறு நான்கன்றிச்⋆
சீர் அணிந்த சுடர் போலத் திகழ்ந்து நின்றேன்⋆
சிலை விசயன் தேர் அனையச் சிறு வேதத்தே ॥ **2** ॥

யான் எனதென்பதொன்றில்லை ⋆
என் செய்வதவனை அல்லால் ⋆
ஆனதறிந்திடும் ⋆
தன் அடியார்க்கெனை ஆட்படுத்தித் ⋆⋆
தான் எனை நல்கி நடத்துகின்றான் ⋆
தன் அருள் வழியே ⋆
நான் உனை வீடு செய்வேன் என்ற ⋆
நம் திருநாரணனே ॥ **3** ॥

யாதாம் இவை அனைத்தும் ⋆
படைத்தேந்தும் இறைவனும் ஆய்க் ⋆
கோதாம் குணங்கள் உடன் ⋆
குறுகாத குணத்தனுமாய் ⋆⋆
மாதா பிதா என ⋆
மன் உறவாய்க் கதி என்ன நின்றான் ⋆
போதார் திருவுடன் ⋆
பொன் அருள் பூத்த நம் புண்ணியனே ॥ **4** ॥

இரு விலங்கு கழித்திடராம் உடலம் தன்னில் ⋆
இலங்கு நடு நாடியினால் எம்மை வாங்கி ⋆
ஒரு விலங்கு நெறி அல்லா வழியால் மன்னும் ⋆
உயர் வானில் ஏற்றி உயிர் நிலையும் தந்து ⋆⋆
பெரு விலங்காம் அருள் தன்னால் தன் அடிக் கீழ்ப் ⋆
பிரியாத அமரர் உடன் பிணைத்துத் தன்னார் ⋆
உருவில் அங்கும் இசைவிக்கும் உம்பர் போகம் ⋆
உகந்து தரும் திருமாலை உகந்தோம் நாமே ॥ **5** ॥

உறவை இசைந்திறை இல்லா ஒருவர்க்கென்றும் ⋆
ஒண் சுடராய் ஓர் எழுத்தில் ஓங்கி நின்றோம் ⋆
துறவறமும் தூமதியும் துயரம் தீர்வும் ⋆
தூயவர்கட்கானமையும் இரண்டில் உற்றோம் ⋆⋆
அற முயலும் அனைத்துறவாய் அனைத்தும் ஏந்தும் ⋆
அம்புயத்தாள் கணவனை நாம் அணுகப் பெற்றோம் ⋆
பிறவி அறுத்தடி சூடி அடிமை எல்லாம் ⋆
பிரியாத அமரர் உடன் பெற்றோம் நாமே ॥ **6** ॥

கருமம் என ஞானம் என அதனால் கண்ட ⋆
உயிர் கவரும் காதல் எனக் கானில் ஓங்கும் ⋆
அரு மறையால் தரு நிலையில் இன்னாள் எல்லாம் ⋆
அடியேனை அலையாத வண்ணம் எண்ணித் ⋆⋆
தருமம் உடையார் உரைக்க யான் அறிந்து ⋆
தனக்கென்னா அடிமைக்காம் வாழ்ச்சி வேண்டித் ⋆
திருமகளோடொரு காலும் பிரியா நாதன் ⋆
திண் கழலே சேது எனச் சேர்கின்றேனே ॥ **7** ॥

வினை விடுத்து வியன் குணத்தால் எம்மை ஆக்கி ⋆
வெருவுரை கேட்டவை கேட்க விளம்பி நாளும் ⋆
தனை அனைத்தும் அடைந்திடத் தான் அடைந்து நின்ற ⋆
தன் திருமாதுடன் இறையும் தனியா நாதன் ⋆⋆
நினைவழிக்கும் வினை வழிக்கு விலக்காய் நிற்கும் ⋆
நிகர் இல்லா நெடுங்குணங்கள் நிலை பெறத் ⋆
தன் கனை கழற் கீழ் அடைக்கலமாக் காட்சி தந்து ⋆
காரணனாம் தன் காவல் கவர்கின்றானே ॥ **8** ॥

என்னது யான் செய்கின்றேன் என்னாதாருக்கு ⋆
இன் அடிமை தந்தளிப்பான் இமையோர் வாழும் ⋆
பொன் உலகில் திருவுடனே அமர்ந்த நாதன் ⋆
புனல் ஆரும் பொழில் அரங்கம் திகழ மன்னித் ⋆⋆
தன் அகலம் அகலாத தகவால் ஓங்கும் ⋆
தகவுடனே தன் கருமம் தானே எண்ணி ⋆
அன்னை என அடைக்கலம் கொண்டஞ்சல் தந்து ⋆
என் அழல் ஆற நிழல் ஆர அளிக்கின்றானே ॥ **9** ॥

ஒண் தொடியாள் திருமகளும் தானும் ஆகி ⋆
ஒரு நினைவால் ஈன்ற உயிர் எல்லாம் உய்ய ⋆
வண் துவரை நகர் வாழ வசுதேவற்காய் ⋆
மன்னவற்குத் தேர்ப் பாகனாகி நின்ற ⋆⋆
தண் துளவ மலர் மார்பன் தானே சொன்ன ⋆
தனித்தருமம் தான் எமக்காய்த் தன்னை என்றும் ⋆
கண்டு களித்தடி சூட விலக்காய் நின்ற ⋆
கண் புதையல் விளையாட்டைக் கழிக்கின்றானே ॥ **10** ॥

துய்ய மனத்தர் ⋆
துறை அணுகாத துணை இலியேன் ⋆
ஐயம் அறுத்துனதாணை ⋆
கடத்தல் அகற்றினை நீ ⋆⋆
கை அமர் சக்கரக் காவல ⋆
காக்கும் திருவருளால் ⋆
வையம் அளந்த அடிக் கீழ் ⋆
அடைக்கலம் வைத்தருளே ॥ **11** ॥

அறியாத இடைச்சியரும் அறியும் வண்ணம்*
அம்புயத்தாள் உடன் அந்நாள் அவதரித்த*
குறை யாதும் இல்லாத கோவிந்தா*
நின் குரை கழற் கீழ் அடைக்கலமாம் குறிப்புத் தந்தாய்**
வெறி ஆரும் மலர் மகளும் நீயும் விண்ணில்*
விண்ணவர்கள் அடி சூட இருக்கும் மேன்மை*
குறையாத வினை அகற்றி அடிமை கொள்ளக்*
குறுக ஒரு நன்னாள் நீ குறித்திடாயே ॥ **12** ॥

தத்துவமும் சாதனமும் பயனும் காட்டும்*
தாரம் முதல் இரு நான்கும் தன் கருத்தால்*
முத்தி வழி நாம் முயலும் வகையே காண*
முகுந்தன் இசைத்தருள் செய்த ஐந் நால் ஐந்தும்**
பத்தி தனில் படிவில்லார் பரம் சுமத்தப்*
பார்த்தன் தேர் முன்னே தாம் தாழ நின்ற*
உத்தமனார் உத்தம நல் உரை நால் எட்டும்*
உணர்ந்தவர் தாம் உகந்தெம்மை உணர்வித்தாரே ॥ **13** ॥

பரக்கும் புகழ் வரும்*
பைம் பொருள் வாய்த்திடும் பத்தர்களாய்*
இரக்கின்றவர்க்கிவை ஈந்தால்*
அறம் உளதென்றியம்பார்**
கரக்கும் கருத்துடை*
தேசிகர் கன்றென நம்மை எண்ணிச்*
சுரக்கும் சுரவிகள் போல்*
சொரிகின்றனர் சொல் அமுதே ॥ **14** ॥

சோகம் தவிர்க்கும் ⋆
சுருதிப் பொருள் ஒன்று சொல்லுகின்றோம் ⋆
நாகம் தனக்கும் இராக்கதற்கும் ⋆
நமக்கும் சரணாம் ⋆⋆
ஆகண்டலன் மகன் ஆகிய ⋆
ஆவலிப்பேறிய ⋆
ஓர் காகம் பிழைத்திடக் ⋆
கண் அழிவே செய்த காகுத்தனே ॥ **15** ॥

ஒருக்காலே சரணாக அடைகின்றாற்கும் ⋆
உனக்கடிமை ஆகின்றேன் என்கின்றாற்கும் ⋆
அருக்காதே அனைவர்க்கும் அனைவராலும் ⋆
அஞ்சேல் என்றருள் கொடுப்பன் இது தான் ஓதும் ⋆⋆
இருக்காலும் எழில் முனிவர் நினைவினாலும் ⋆
இவை அறிவார் செயலுடன் என் இசைவினாலும் ⋆
நெருக்காத நீள் விரதம் எனக்கொன்றென்னும் ⋆
நெறி உரைத்தார் நிலை உணர்ந்து நிலை பெற்றோமே ॥ **16** ॥

பொன்னை இகழ்ந்து விருகங்கள் ⋆
புல்லிய புல் உகந்தால் ⋆
மன்னர் எடுப்பதப்பொன் அலதே ⋆
மன் உலகனைத்தும் ⋆⋆
தன்னை அடைந்திடத் ⋆
தான் அருள் செய்யும் தனிச் சிலையோன் ⋆
பொன் அடி நாம் அடைந்தோம் ⋆
புறம் ஆர் என் கொல் செய்திடினே ॥ **17** ॥

வேதத் திரளின் விதி உணர்ந்தோர்கள் ⋆
விரித்துரைத்த ⋆
காதல் கதியையும் ⋆
ஞானத்தையும் கருமங்களையும் ⋆⋆
சாதிக்கவல்ல சரணாகதி ⋆
தனி நின்ற நிலை ⋆
ஓதத் தொடங்கும் ⋆
எழுத்தின் திறத்தில் உணர்மின்களே ॥ **18** ॥

மூ உலகும் தன் பிழையைத் தானே சாற்ற ⋆
முனிவர்களும் தேவர்களும் முனிந்த அந்நாள் ⋆
தாவரிதாய் எங்கும் போய்த் தளர்ந்து வீழ்ந்த ⋆
தனிக் காகம் தான் இரந்த உயிர் வழங்கிக் ⋆⋆
காவல் இனி எமக்கெங்கும் கடன் என்றெண்ணிக் ⋆
காண நிலை இலச்சினை அன்றிட்ட வள்ளல் ⋆
ஏவல் பயன் இரக்கம் இதற்காறென்றோதும் ⋆
எழில் உடையார் இணை அடிக்கீழ் இருப்போம் நாமே ॥ **19** ॥

திருத்தம் பெரியவர் ⋆
சேரும் துறையில் செறிவிலர்க்கு ⋆
வருத்தம் கழிந்த ⋆
வழி அருள் என்ற நம் மண் மகளார் ⋆⋆
கருத்தொன்ற ⋆
ஆதி வராகம் உரைத்த கதி அறிவார் ⋆
பொருத்தம் தெளிந்துரைக்கப் ⋆
பொய் இலா மதி பெற்றனமே ॥ **20** ॥

இடம் பெற்றார் எல்லாம் என் உடலாய் நிற்ப ⋆
இடர் பிறப்பென்றிவை இல்லா என்னை அன்பால் ⋆
அடம் பற்றாம் அவன் என்று நினைந்தான் யாவன் ⋆
அவன் ஆவி சரியும் போதறிவு மாறி ⋆⋆
உடம்பில் தாருபலம் போல் கிடக்க நானே ⋆
உய்யும் வகை நினைந்துயர்ந்த கதியால் ⋆
என்றன் இடம் பெற்றென்னுடன் வாழ எடுப்பன் என்ற ⋆
எம் பெருமான் அருள் பெற்று மருள் செற்றோமே ॥ **21** ॥

இரண்டுரையாத ⋆
நம் ஏனம் உரைத்த உரை இரண்டின் ⋆
திரண்ட பொருள்கள் ⋆
தெளிந்தடி சூடினம் திண் அருளால் ⋆⋆
சுருண்ட நம் ஞானச் சுடர் ஒளி ⋆
சுற்றும் பரப்பதன் முன் ⋆
புரண்டது நம் வினை ⋆
போம் இடம் பார்த்தினிப் போம் அளவே ॥ **22** ॥

மலையும் குலையும் என்றெண்ணியும் ⋆
வன் பெரும் புண் திரங்கித் ⋆
தலையும் வெளுத்த பின் ⋆
தானே அழிய இசைகின்றிலீர் ⋆⋆
அலையும் கடல் கொண்ட ⋆
வையம் அளித்தவன் மெய் அருளே ⋆
நிலை என்று நாடி ⋆
நிலை நின்ற பொய்ம்மதி நீக்குமினே ॥ **23** ॥

கண்ணன் கழல் தொழக்⋆
கூப்பிய கையின் பெருமை தனை⋆
எண்ணம் கடக்க⋆
யமுனைத் துறைவர் இயம்புதலால்⋆⋆
திண்ணம் இது என்று⋆
தேறித் தெளிந்த பின் சின்மதியோர்⋆
பண்ணும் பணிதிகள் பாற்றிப்⋆
பழந்தொழில் பற்றினமே ॥ **24** ॥

பொங்கு புனல் ஆறுகளில் புவனம் எல்லாம்⋆
பொற் கழலால் அளந்தவன் தன் தாளால் வந்த⋆
கங்கை எனும் நதி போலக் கடல்கள் ஏழில்⋆
கமலை பிறந்தவன் உகந்த கடலே போலச்⋆⋆
சங்குகளில் அவன் ஏந்தும் சங்கே போலத்⋆
தாரில் அவன் தண் துளவத் தாரே போல⋆
எங்கள் குல பதிகள் இவை மேலாம் என்றே⋆
எண்ணிய நல் வார்த்தைகள் நாம் இசைகின்றோமே ॥ **25** ॥

சீர்க் கடலின் திரை என்னத் தகவால் மிக்க⋆
தேசிகராய்த் திண் இருளாம் கடலை நீக்கிப்⋆
பாற் கடலோன் திரு அணையாய் நின்று⋆
பாரம் காணாத பவக் கடலைக் கடத்துகின்றான்⋆⋆
ஈர்க்கும் மரக்கலம் என்ன இறைவர் இன்பம்⋆
எழுந்தழியும் குமிழி என இகந்தொழிந்தோம்⋆
ஆர்க்கினி நாம் என் கடவோம் நமக்கும் ஆர் என் கடவார் என்று⋆
அடைந்தவர்கட்கறிவித்தோமே ॥ **26** ॥

‡ காசினியின் மணி அனைத்தும் காயா வண்ணன் ⋆
கடைந்தெடுத்த கவுத்துவத்தின் சீர்மைக்கொவ்வா ⋆
காசி முதலாகிய நல் நகரி எல்லாம் ⋆
கார்மேனி அருளாளர் கச்சிக் கொவ்வா ⋆⋆
மாசின் மனந் தெளி முனிவர் வகுத்ததெல்லாம் ⋆
மால் உகந்த ஆசிரியர் வார்த்தைக் கொவ்வா ⋆
வாசி அறிந்திவை உரைத்தோம் வையத்துள்ளீர் ⋆
வைப்பாக இவை கொண்டு மகிழ்மினீரே ॥ **27** ॥

‡ அந்தம் இலாப் பேர் இன்பம் அருந்த ஏற்கும் ⋆
அடியோமை அறிவுடனே என்றும் காத்து ⋆
முந்தை வினை நிரை வழியில் ஒழுகாதெம்மை ⋆
முன் நிலையாம் தேசிகர் தம் முன்னே சேர்த்து ⋆⋆
மந்திரமும் மந்திரத்தின் வழியும் காட்டி ⋆
வழிப் படுத்தி வான் ஏற்றி அடிமை கொள்ளத் ⋆
தந்தை என நின்ற தனித் திருமால் தாளில் ⋆
தலை வைத்தோம் சடகோபன் அருளினாலே ॥ **28** ॥

தான் தனக்குத் தன்னாலே தோன்றித் ⋆
தன்னோர் ஒளி அணைக்கும் குணத்தாலும் தன்னைக் கண்டு ⋆
தான் தனக்கென்றறியாத தன் குணத்தைத் ⋆
தன் குணத்தால் தான் இறையில் தானே கூட்டி ⋆⋆
ஊன் மருத்துப் புலன் மனம் மான் ஆங்காரங்கள் ⋆
ஒரு மூலப் பிரகிருதி அன்றி நின்ற ⋆
நான் தனக்குத் தான் தனக்கென்றிசைவு தந்த ⋆
நாரணனை நான் மறையால் நான் கண்டேனே ॥ **29** ॥

கழியாத கரு வினையில் படிந்த நம்மைக் ⋆
காலம் இது என்றொரு கால் காவல் செய்து ⋆
பழியாத நல் வினையில் படிந்தார் தாளில் ⋆
பணிவித்துப் பாசங்கள் அடைய நீக்கிச் ⋆⋆
சுழியாத செவ்வழியில் துணைவரோடே ⋆
தொலையாத பேர் இன்பம் தர மேல் ஏற்றி ⋆
அழியாத அருள் ஆழிப் பெருமான் செய்யும் ⋆
அந்தம் இலா உதவியெல்லாம் அளப்பார் ஆரே ॥ **30** ॥

‡ நின் அருளாம் கதி அன்றி மற்றொன்றில்லேன் ⋆
நெடும் காலம் பிழை செய்த நிலை கழிந்தேன் ⋆
உன் அருளுக்கினிதான நிலை உகந்தேன் ⋆
உன் சரணே சரண் என்னும் துணிவு பூண்டேன் ⋆⋆
மன் இருளாய் நின்ற நிலை எனக்குத் தீர்த்து ⋆
வானவர் தம் வாழ்ச்சி தர வரித்தேன் உன்னை ⋆
இன் அருளால் இனி எனக்கோர் பரம் ஏற்றாமல் ⋆
என் திருமால் அடைக்கலம் கொள் என்னை நீயே ॥ **31** ॥

பரவுமறைகள் எல்லாம் ⋆
பதம் சேர்ந்தொன்ற நின்ற பிரான் ⋆
இரவன்றிரவியின் ⋆
காலத்தழைத்த எழில் படையோன் ⋆⋆
அரவும் கருடனும் அன்புடன் ஏந்தும் ⋆
அடி இரண்டும் ⋆
தர என் தமக்கருளால் ⋆
தளரா மனம் தந்தனனே ॥ **32** ॥

‡ அலர்ந்த அம்புயத்திருந்து தேன் அருந்தி இன் அகல்⋆
அல்குலார் அசைந்தடைந்த நடை கொளாததனம் எனோ⋆
நலம் தவிர்ந்ததால் அதென் கொல் நாவின் வீறிழந்ததால்⋆
நா அணங்கு நாதர் தந்த நாவின் வீறிழந்ததென்⋆⋆
சலம் தவிர்ந்து வாது செய்து சாடி மூண்ட மிண்டரைச்⋆
சரிவிலேன் எனக்கனைத்துரைத்த எதிராசர் தம்⋆
வலம் தரும் கை நாயனார் வளைக்கிசைந்த கீர்த்தியால்⋆
வாரி பாலதாம் அதென்று மாசில் வாழி வாழியே ॥ **33** ॥

சடையன் திறல் அவர்கள்⋆
பெரு ஞானக் கடல் அதனை⋆
இடை அமிழாது கடக்கினும்⋆
ஈதளவென்றறியார்⋆⋆
விடை உடன் ஏழன்றடர்த்தவன்⋆
மெய் அருள் பெற்ற நல்லோர்⋆
அடைய அறிந்துரைக்க⋆
அவ்வடியோமும் அறிந்தனமே ॥ **34** ॥

பா வளரும் தமிழ் மறையின் பயனே கொண்ட⋆
பாண் பெருமாள் பாடியதோர் பாடல் பத்தில்⋆
காவலனும் கணவனுமாய்க் கலந்து நின்ற⋆
காரணனைக் கருத்துற நாம் கண்ட பின்பு⋆⋆
கோவலனும் கோமானும் ஆன அந்நாள்⋆
குரவை பிணை கோவியர் தம் குறிப்பே கொண்டு⋆
சேவல் உடன் பிரியாத பெடை போல் சேர்ந்து⋆
தீவினையோர் தனிமை எல்லாம் தீர்ந்தோம் நாமே ॥ **35** ॥

‡ ஆதி மறை என ஓங்கும் அரங்கத்துள்ளே ⋆
அருள் ஆரும் கடலைக் கண்டவன் நம் பாணன் ⋆
ஓதியதோர் இரு நான்கும் இரண்டுமான ⋆
ஒரு பத்தும் பற்றாக உணர்ந்துரைத்தோம் ⋆⋆
நீதி அறியாத நிலை அறிவார்க்கெல்லாம் ⋆
நிலை இதுவே என்று நிலை நாடி நின்றோம் ⋆
வேதியர் தாம் விரித்துரைக்கும் விளைவுக்கெல்லாம் ⋆
விதையாகும் இது என்று விளம்பினோமே ॥ **36** ॥

‡ காண்பனவும் உரைப்பனவும் மற்றொன்றின்றிக் ⋆
கண்ணனையே கண்டுரைத்த கடிய காதல் ⋆
பாண் பெருமாள் அருள் செய்த பாடல் பத்தும் ⋆
பழ மறையின் பொருள் என்று பரவுகின்றோம் ⋆⋆
வேண் பெரிய விரி திரை நீர் வையத்துள்ளே ⋆
வேதாந்த ஆரியென் என்றியம்ப நின்றோம் ⋆
நாண் பெரியோம் அல்லோம் நாம் நன்றும் தீதும் ⋆
நமக்குரைப்பார் உளர் என்று நாடுவோமே ॥ **37** ॥

அடிவரவு — மூலம் காரணம் யானெனது யாதாம் இருவிலங்கு உறவு கருமம் வினை என்னது ஒண்டொடி துய்ய -அறியாத தத்துவம் பரக்கும் சோகம் ஒரு பொன்னை வேதம் மூவுலகு திருத்தம் இடம் இரண்டு மலை கண்ணன் பொங்கு சீர்க் காசினி அந்தமில் தான் கழியாத நின்னருள் -பரவும் அலர்ந்த சடையன் பாவளரும் ஆதிமறை காண்பன அடல்

அமிருதாசுவாதினி முற்றிற்று

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்